USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudců JUDr. Brigity Chrastilové, JUDr. Milady Tomkové, JUDr. Ludmily Valentové a Mgr. et Bc. et Ing. Radovana Havelce v právní věci **žalobkyně: T. T. T.**, zastoupena opatrovnicí A. H., vedoucí soudní kanceláře Krajského soudu v Brně, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně č. j. 56 Az 170/2006 - 18 ze dne 31. 8. 2006,

takto:

I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Usnesením blíže označeným v záhlaví odmítl krajský soud řízení o podání žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) ze dne 5. 6. 2006, kterým napadala rozhodnutí žalovaného č. j. OAM - 386/LE - PA03 - PA03 - 2006 ze dne 26. 5. 2006. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl její žádost o azyl jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. d) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Usnesení krajského soudu stěžovatelka včas napadla kasační stížností, v níž mj. požádala o ustanovení zástupce soudem.

Z marných pokusů o doručení zásilky krajského soudu po podání kasační stížnosti vyplynulo, že stěžovatelčin pobyt není znám. Z vyjádření Policie ČR, Oblastního ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie, oddělení cizinecké policie Praha - východ, které bylo soudu podáno dne 9. 11. 2006, vyplývá, že stěžovatelka nebyla na adrese uvedené v kasační stížnosti k pobytu nikdy přihlášena. Soud učinil dále dotaz na Policii ČR, Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie, evidenční odbor, z jehož sdělení ze dne 20. 11. 2006 vyplývá, že stěžovatelčin současný pobyt není od 23. 10. 2006, kdy byla propuštěna ze Z. p. z. c. v B., znám. Z tohoto důvodu byla stěžovatelce usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 24. 11. 2006, č. j. 56 Az 170/2006 - 44, ustanovena opatrovnice. Za tohoto stavu byla věc předložena Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí.

Podle § 33 písm. b) zákona o azylu, ve znění zákona č. 350/2005 Sb., soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení azylu (žalobce).

Na základě shora uvedených opakovaných marných pokusů o zjištění místa pobytu stěžovatele má Nejvyšší správní soud za prokázané splnění podmínky podle § 33 písm. b) zákona o azylu ve znění zákona č. 350/2005 Sb.

Při zastavení řízení aplikací § 33 písm. b) zákona o azylu ve znění zákona č. 350/2005 Sb. vycházel Nejvyšší správní soud též ze skutečnosti, že toto ustanovení je ustanovením procesní povahy a že není přechodných ustanovení k jeho aplikaci po účinnosti zákona č. 350/2005 Sb. Kromě toho vycházel z konstrukce Hlavy IV zákona o azylu nazvané „Přezkum rozhodnutí ve věci azylu soudem“ a dovodil, že i po účinnosti zákona č. 350/2005 Sb. jsou důvody zastavení řízení před soudem aplikovatelné jak v případech řízení o žalobách proti rozhodnutím žalovaného, tak v případech řízení o kasačních stížnostech proti rozhodnutím krajských soudů. Aplikace samotného § 33 zákona o azylu po účinnosti zákona č. 350/2005 Sb. totiž není omezena toliko na řízení o žalobě, z použití slova „žalobce“ za slovy „žadatel o udělení azylu“ v písmenech a) až e) § 33 nelze dovodit, že by jím nemohl být žalobce po podání kasační stížnosti (stěžovatel po podání kasační stížnosti své primární postavení žalobce neztrácí), navíc aplikovatelnost celé Hlavy IV zákona o azylu i na řízení o kasačních stížnostech před Nejvyšším správním soudem vyplývá z § 32 odst. 5 zákona o azylu, kde je stanoven odkladný účinek kasační stížnosti.

Na základě shora uvedeného Nejvyšší správní soud řízení podle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), za použití § 120 s. ř. s. řízení zastavil, neboť tak pro případ, že nebude možno zjistit místo stěžovatelčina pobytu, stanoví § 33 písm. b) zákona o azylu ve znění zákona č. 350/2005 Sb.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., neboť v případě zastavení řízení nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. března 2007

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu